

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/20/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114012161
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114012161.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému C.. D. X. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 27. mája 2015 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín podané v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 11. februára 2015, sp. zn. 6T/151/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 11. februára 2015, sp. zn. 6T/151/2014, bol obžalovaný Ing. D. X. podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín zo dňa 15.12.2014 pod č. k. 1Pv 241/13/3309-30 pre skutok kvalifikovaný ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák., ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že

dňa 2.2.2013 v čase približne o 19.00 hod. vnikol do bytu č. X na ul. F. č. XXXX/XX v Z. a to tak, že po tom, čo užívateľka bytu Mgr. M. V., trvale bytom Z., F. č. XXXX/XX pootvorila vstupné dvere do bytu, obvinený zatlačil rukou do dverí a vstúpil do bytu bez súhlasu a proti vôli oprávnenej užívateľky Mgr. M. V. a byt opustil až potom, čo z bytu odniesol ich spoločného maloletého syna L. X..

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení včas podaným odvolaním napadol v neprospech obžalovaného prokurátor pre nesprávnosť výroku o oslobodení obžalovaného Ing. D. X., t. j. výrokov o vine a treste. Prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania poukázal na to, že poškodená na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa opisala ako došlo k útoku obžalovaného na jej osobu a ako subjektívne vnímala intenzitu útoku. Okolnosť, že jej opis nebol v súlade so zisteniami uvedenými znalcom v odbornom vyjadrení, ešte nie je možné podľa názoru prokurátora považovať za jeden z dôvodov, na základe ktorého dospel súd k záveru, že jej výpoveď je nedôveryhodná, o to viac, že obžaloba bola podaná pre trestný čin porušovania domovej slobody a nie pre trestný čin ublíženia na zdraví. Je nepopierateľným faktom, že poškodená sa v minulosti dvakrát liečila na Prednej Hore z dôvodu nadmerného požívania alkoholických nápojov, ako aj to, že viedla motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, za čo bola odsúdená, avšak k záveru, či v dôsledku tohto ochorenia bola znížená jej dôveryhodnosť, je podľa názoru prokurátora oprávnená dospieť iba na to odborne kvalifikovaná osoba a to znalec z príslušného odboru. Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa bolo podľa prokurátora preukázané, že svojím konaním naplnil všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák., pričom aplikáciu ustanovenia o krajnej núdzi na konanie obžalovaného považoval za nesprávnu, nakoľko vykonanými dôkazmi nebolo podľa neho preukázané, že v čase spáchania skutku existovali všetky zákonné predpoklady na jej použitie. Poukázal pritom na výpoveď svedkyne R. P., ktorá bezprostredne predtým, ako obžalovaný vošiel do bytu poškodenej, bola pri jej byte a nezistila nič, čo by nasvedčovalo pre pravdivosť domnienok obžalovaného o tom, že by dieťa malo byť v priamo hroziacom

nebezpečenstve. Rovnako sa podľa prokurátora nepreukázali ani tvrdenia obžalovaného, že poškodená bola pod vplyvom alkoholu, nakoľko ani samotní privolaní príslušníci policajného zboru nebadali z jej komunikácie, prejavu a z celkového správania, že by poškodená bola pod vplyvom alkoholu a preto ani nebol dôvod na vykonanie dychovej skúšky u poškodenej. Podľa názoru prokurátora súd prvého stupňa neobjasnil okolnosti svedčiace proti obžalovanému a vykonané dôkazy nielenže nevyhodnotil v ich vzájomnom súhrne a po ich dôkladnom posúdení, ale ich vyhodnotil jednostranne v prospech obžalovaného. Navrhol preto, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátorka nadriadenej krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v súlade s písomným odôvodneným odvolaním rovnako navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný Ing. D. X. prostredníctvom obhajcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora i na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu spolu so svojím obhajcom navrhli, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie prokurátora ako nedôvodné s poukazom na to, že súd prvého stupňa správne vyhodnotil všetky vykonané dôkazy a postupoval vecne správne, keď ho spod obžaloby oslobodil.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 21. apríla 2015, na verejnom zasadnutí dňa 27. mája 2015 preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutého výroku rozsudku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby (o vine a treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Súd prvého stupňa svoje skutkové zistenia správne oprel o výpovede obžalovaného Ing. D. X., o svedecké výpovede poškodenej Mgr. M. V. a svedkov Ing. U. V., R. P., W. V., Y. V. a Z. X., ako aj o zistenia a závery vyplývajúce zo znaleckého posudku MUDr. Jaroslava Ridoška, PhD., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia a o listinné dôkazy, na ktoré v napadnutom rozsudku poukázal. Na ich podklade dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom uvedeným v napadnutom rozsudku. Tieto svoje skutkové zistenia a právne závery v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a pritom presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného spod obžaloby. Jeho rozhodnutie o oslobodení obžalovaného Ing. D. X. spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. por. pre skutok kvalifikovaný ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. z dôvodu, že žalovaný skutok sa síce stal a spáchal ho obžalovaný, avšak nie je trestným činom, je založené na starostlivom vyhodnení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými súd prvého stupňa rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátora, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním námietok prednesených už pred súdom prvého stupňa a s ktorými sa ten dostatočne a vecne správne vypořiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré prokurátor navrhol vyhodnotiť inak, než urobil súd prvého stupňa. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Odvolací súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom

vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci vykonanými dôkazmi a tieto správne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Jeho rozhodnutie, podľa ktorého závažnosť tohto činu, vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia i pohnútku obžalovaného, je z hľadiska ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zák. nepatrná a preto konanie obžalovaného uvedené vo výroku napadnutého rozsudku nie je trestným činom, je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má oporu vo vykonanom dokazovaní.

Vzhľadom na už uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolanie prokurátora za dôvodné, preto odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.